

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Model de stăruință.

Nimic mai înălțător și mai luminos în fața lumii, ca o stăruință neînduplecată și necunoscutoare de osteneală întru a înainta pe o cale, pe care o știi că e bună. Chiar slab fiind și dând de pedeci peste cari numai mult asudând, acățându-te, căzând și ear' ridicându-te, vei putea să treci, ochii lumii se vor opri asupra ta, a celui slab, și zi de zi se va mări numărul celor-ce în chip firesc se simt împinși spre tine să-ți dea ajutor, și vei crește și vei spori, și tare vei ajunge!

Frumoase pilde de astfel de stăruință a dat și dă în Viena partidul creștin contrar Jidanilor, condus de bravul Dr. Lueger. Slab a fost la început. Multe pedeci 'i-s-au pus în cale, dar' el trecut'a peste toate, necunoscând osteneală, și azi e mare și temut de prigonitorii sei.

Iubitor de adevăr și dreptate, acest partid s'a ridicat contra a tot ce-i minciună și asuprire în această Împărăție; ear' contra acestora ridicându-te, în cine mai ales va trebui să lovești dacă nu în vitejii nostri Unguri cărmuitori din Budapesta? În repețite rânduri antise-miții din Viena au atacat în foi, în adunări și în dieta lor, nedreptățile maghiare, ear' acum de milleniu ei au conchemat tocmă pe când în Budapesta era tărăboiul mai gros, adunări de protestare contra milleniului ce falsifică adevărul stărilor din țeară. O adunare conchemată pe 8 Iunie, a fost risipită de trimisul guvernului, pentru-că vorbitorii prea atacau milleniul Jidovilor, cum îi zic ei. Mulțimea însă a sărit și a început să se îmbulzească spre omul stăpânirii, așa că abia 'și-a putut face urma percută, ca să scape teafăr.

În 9 Iunie, Marți, adunarea a fost întrunită de nou. N'au cutezat s'o mai

împrăstie. Au vorbit bărbați însemnați, înfierând foarte aspru îngâmfarea ungurească, și drept hotărîre, *aducând felicitări naționalităților nemaghiare din Ungaria, cari s'au declarat cu bărbăție contra milleniului!*

Dr. Lueger între altele a zis, că nu se va lăsa înfricat de amenințările că de va tot așța contra Ungurilor, nu o să fie nici când primar al Vienei. „*Ne vom răfuî noi încă cu Ungurii!*” a zis. Vom urma lupta contra îngâmfării lor și vom mântui noi încă și Pesta de ghiarele jidano-maghiare, și în locul steagului lor vom face încă să falsificăm pe casele ei, mândrul steag negru-galben, ca Viena să ajungă a fi earăși adevărata capitală a acestei Împărății!»

Adunarea a ținut până noaptea târziu! Mult se poate învăța din nobila stăruință și neînduplecare a acestui bărbat și a partidului său!

Cuvântul Maiestății Sale.

Luni în 8 Iunie n. a fost în Budapesta mare paradă de milleniu. Toate comitatele și-au trimis deputațiunile lor în frunte cu fișpanii, cari să se ducă înaintea Maiestății Sale Împăratului Rege, în semn de supunere. Fișpanii au fost conduși de ministrul Bánffy înaintea Maiestății Sale în o sală a palatului regal, și ministrul a rostit câteva cuvinte de salutare și supunere în numele lor cătră M. Sa. Maiestatea Sa răspunzându-le li-a zis între altele, că:

„...O administrație bună, grija de bunăstarea materială și spirituală a poporațiunii, fără deosebire de partide și de naționalitate, este una dintre cerințele de căpetenie pentru ca puterea de viață a statului și a națiunii să fie asigurată și în viitor. Dați-Vă — li-a zis Maiestatea Sa fișpanilor — cu rivnă și credință acestei chemări, pe care Vi-o pun la inimă în chipul cel mai călduros, nu numai în folosul poporațiunii și al țerii, ci și spre

mulțumirea Mea, deoarece-ce și Eu îmi găsesc fericirea în mulțumirea și fericirea popoarelor Mele...”

Câtă bunăvoință în aceste cuvinte rostite unor oameni în mâna cărora multă putere este pusă, și cari dacă 'și-li-ar pune într'adevăr la inimă, și ar lucra în înțelesul lor, mult bine ar putea aduce poporațiunii în fruntea cărora stau, dar' suntem încredințați că ei nici n'au înțeles, nici la inimă 'și-au pus cuvintele Maiestății Sale. Pentru a putea lucra în acest duh al păcii și iubirii și doririi binelui pentru toți, trebuie să fii om cu inimă, cu ascultare pentru învățăturile înțelepte ale bisericii, dar' nu frate cu Jidanii și să nu pui mai presus de toate legile dreptății din lumea asta, totdeauna pintenii ței și mustața răsucită de — »magyar ember«.

Tot Luni, M. Sa a luat parte la ședința sârbătorească, pe care au ținut-o întrunite dietele, casa deputaților cu a magnaților la un loc. Răspunzând cuvintelor de supunere ce 'i-s-au rostit în numele dietelor, Maiestatea Sa, a zis între altele:

„Să învățăm din istorie, că această țeară numai atunci a fost tare și înfloritoare, când fiii ei, credincioși Regelui și religiei lor, au trăit în frățescă bunăînțelegere, ear' atunci când certele din lăuntru 'i-au slăbit puterea, primejdii au impresurat-o!”...

Așa este. Dar' cine să înțeleagă oare și aceste cuvinte ale Maiestății Sale? Ministrii unguri par a fi tocmai pe tocmai de alte păreri, căci ei nu se gândesc zi și noapte la altceva, decât la aceea, că în ce chip, prin toate faptele lor, să hrănească și asprească certele din lăuntru, nu să le domolească și împace.

'I-a mers bine patriei când fiii ei s'au alipit de regele și de religie, de credința și biserica lor? Prea adevărat. Dar' ce fac ministrii unguri azi? Aduc legi tocmai pentru deslăpșirea fiilor țerii de religie!

Trist într'adevăr.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Sora păcii...

Între munți, prin văi în care
Câmpii păcii înflorează,
Obositului meu suflet
Am mers pace să-i gădesc.

Ce de bine e acolo!
Cât senin, câtă verdeață,
Și cum toate fac să-ți pară
Raiu în suflet și 'n viață!

Dar' eu nu-i să am odichnă —
Într'o vale fărâmecată,
Ea' am întâlnit pe Fulga,
Sora păcii, albă fată.

Zăpăcit priviam copila —
Ce mai păr frumos de aur,
Și ce ochi dăuși, albaștri!
Nici în raiu așa tesaur!

'Mi-a grăit abia în fugă
Două vorbe trecătoare,
Dar' ca s'o mai uit de-atuncea
Când vom mai putea-o oare?

Au rămas aceiași câmpii
Și azurul și verdeața,
Dar' vederea mândrei fete
Răsvăritu' mi-a viața!

Eu m'am dus să astu pace,
Ea în drum mi-s-a n'împlat,
Și-a iubirii furtuni, ea,
Grecu în suflet 'mi-se bat!...

Ioan Moța.

„Iubirea mea e ca un trandafir roșu”.

Nuvelă de Nataly de Estruth.

Departa de castel, se auzia încă cel din urmă uruit al trăsurilor. Luminile în sala de bal s'au stins. Pașii servitorilor se perdeau în covoarele cele moi. E liniște adâncă. Deodată se aud prin noaptea liniștită, sunete armonioase de pian, cântecul de fericire al întâiei iubiri. Perdelele dela ușe se desfășură; prin ele se uita o față încungiurată de bucle arginții, ascultând acordurile plăcute ale tinerei contese. Antoanetta ședea la pian într'o haină albă ca spuma laptelui. Pe părul ei cel frumos era o cunună de floricele scuturate. Înaintea ei pe pian era buchetul de Cotilion, în mijloc cu un trandafir roșu. Razele luni se furișau prin ferestrele cele înalte, sărutând ochii cei frumoși ai fetei, a căror privire era așintită, plină de iubire, pe trandafirul cel roșu. Lin alunecau pe clape degetele ei fine, și ca șoaptele unei iubiri fără margini, suna de pe buzele ei cântecul: »Iubirea mea e ca un trandafir

roșu! Un foșnet de rochie se auzi pe covor; două brațe o îmbrățișară pe tinera cântăreață, și o față rece se lipi de obraji ei ferbinți.

»Să te păzească D-zeu, dragă, ca iubirea ta să fie ca un trandafir roșu!« murmură buzele femeii bătrâne.

»Mătușe Luiso!« Contesa se ridică și își ascunse fața înflăcărată la pieptul femeii bătrâne, pe care strălucia crucea de aur a călugărițelor. »Tu ești încă aicea? Tu m'ai auzit? Ai putut înțelege fericirea mea din acorduri? O, eu sunt o mare idealistă, mătușe. Atât sunt de fericită, încât nu pot a nu spune că iubesc!« Și într'un suris dureros tremurau buzele Luisei.

»Dumnezeu să-ți păzească iubirea ta, Antoanetta, ca să fie mai durabilă și fără spini, de cât un trandafir roșu!«

Fata conduse pe mătușa sa la fereastra luminată de razele luni, și ingenunchiând lângă scaunul ei, îi luă mâinile și sărutându-le șopti:

»Mătușe Luiso, ai iubit tu vre-odată?«

Fața blândă a călugăriței se inclină, și o lume întreagă de dureri nespuse, renunțarea la fericire, se putu vedea în ochii ei umezi, pe când încet-încet murmură: »Iubirea mea a fost un trandafir roșu... Tină, deșteaptă, frumoasă, amabilă ziceau că sunt, întotdeauna încungiurată de o mulțime de tineri. Dar' de ales nu 'mi-am ales pe nici unul dintre ei, rîdeam și batjocoream iubirea, fiindcă nu o cunoșteam. Era înspre seara cununiei unei prietene a mele. O mulțime de oaspeți au fost invitați, mie de tot necunoscuți. Toți au grătatul părechii celei tinere. M'am apropiat și eu de ei spre a le dori multă fericire, într'o

V. Alexandri și M. Cogălniceanu.

Mâne, în 2/14 Iunie, în orașul Băcău din România, se dă o frumoasă dovadă de aducere aminte de vrednicile bărbaților mari ai neamului, și o pildă cum trebuie să ne arătam simțămintele noastre recunoscătoare față de ei.

Două dintre cele mai măndre figuri în istoria din urmă a neamului nostru, și a căror lucrare mult a ajutat la avântul frumos spre înălțare a scumpei Țeri-Românești, sunt fără îndoială, Vasile Alexandri și Mihail Cogălniceanu.

Cel dintâiu, mare poet, prin lucrarea sa literară și legăturile sale în străinătate, în urmă și ca ambasador al regatului în Franța, a făcut atât de mult pentru Români, cât mai mult nu se poate aștepta dela un om în decursul unei vieți.

Al doilea, Cogălniceanu, bărbat politic, a stat în fruntea conducerii tinărului stat, și e unul dintre cei căror mai mult e a se mulțumi că din cele două mici țerișoare, Muntenia și Moldova, nebagate în seamă, s'a făcut una, care atât de repede a ajuns a fi cinstită de toată lumea și pismuită chiar; — el a stat în fruntea statului și în repețite rânduri în vremuri atât de primejdioase, că un cărmaci nedebaciu ar fi putut isbi crunt tinăra naie de stânci ce să o stărfime, și trebuia o mână tare și un cap luminat ca să o poată scoate la liman din valurile prin cari trecea, — și M. Cogălniceanu cu soții sei, a scos-o!

Acestor doi bărbați în orașul Băcău li-se desvélue busturile chipurile lor cioplite, unul din marmoră, altul din metal, de bronz. Și asta în chip de tot sârbătorească. Se vor rosti mai multe cuvântări, arătându-se vrednicile lor, și anume despre Alexandri va vorbi dl Olănescu, ear' despre Cogălniceanu dl V. A. Urechă. Se va cânta imnul național. Pe monumente se vor pune cununi de lauri, și fete frumoase vor arunca asupra lor o ploaie de flori.

poezie de mine făcută pentru aceasta. Privirea mea trecu dela unul la celalalt de tot rece, până s'a oprit întâlnind doi ochi întunecoși, de bărbat, cari mă priviau atât de strălucitori, încât încurcându-mă am rostit poesia mai iute de cât s'ar fi convenit. Par'că am fost privit în doi sori, a căror raze m'au termecat. Când am sfârșit poezia, din toate părțile auziam laude. Cuvinte goale îmi sunau în urechi, le ascultam fără a le înțelege; o neliniște neobicinuită m'a cuprins; căutam ochii cei negri. Deodată aud o voce plăcută lângă mine. Întorcându-mă am văzut pe acela, pe care atât îl căutam; saluta pe doamna casei în cuvinte scurte. Eu ascultam glasul lui, pare-că de mult îl cunoșteam, pare-că fiecare ton îmi făcea coardele inimii să vibreze. Înalt, măreț, ca un rege, sta înaintea mea în uniformă strălucitoare; își rosti numele, făcându-mi un compliment scurt, dar' ochii lui trecură repede peste mine, scorbând o limbă dulce. Cum a venit nu știu, dar' nu se mai depărtă de mine, ci luându-mi mâna și sărutându-o cu buzele lui tremurătoare și ferbinți îmi șopti: »Crezi d-ta în presimțiri? Eu am presimțit că o să te întâlnesc aici!« Dacă altul 'mi-ar fi spus cuvintele acestea, 'i-aș fi ris în față, cum făceau totdeauna, când auziam fraze de felul acesta, de astă-dată, risul 'mi-a încremenit pe buze, și inima îmi tremura. Ciocniri de păhare, conversația societății suna ca murmurul unui părâu. El earăși să apleacă asupra-mi, șoptind: »D-ta n'ai iubit încă nici-odată? O, cum te compătesc!« Și își cufundă ochii lui mult-mul într'ai mei. Fost-am de compățimit? O,

LOTERIE.

Tragerea din 23 Maiu st. n.				
Budapesta:	18	51	74	62 52
Tragerea din 30 Maiu st. n.				
Timișoara:	67	57	11	30 22
Tragerea din 10 Iunie st. n.				
Sibiiu:	31	20	90	8 74

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI
dela 2—8 Iunie st. v.

Zilele	Calendarul vechiu	Calendarul nou
Dum. a 3-a după Ros. gl. 2, sft. 3.		
Dum.	2 S. M. Nichifor	14 Vasilie
Luni	3 Muc. Lucian	15 Vit
Marti	4 S. P. Mitrofan	16 Benno
Merc.	5 M. Dorotea	17 Adolf
Joi	6 Cuv. P. Visarion	18 Gervasiu
Vineri	7 Muc. Teodot	19 Iuliana
Sămb.	8 Muc. Teodor Strat.	20 Laura

948—895

tkvi

Arverési hirdetésny.

A hátszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság Mihájásza Petru a Evuczi tilymaczesdparosényi lakos Bontescu Mihály ügyvéd által képviselt végrehajtatónak Mihájásza Petru lui János hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni ügyében közhírré teszi, hogy végrehajtatónak 107 frt 60 kr. tőke, ennek 1893. évi október hó 14-ik napjától járó 6% kamatai 40 frt eddigi megállapított per és végrehajtási költségek, valamint a jelenlegi 8 frt 5 kr. és a még felmerülendő költségek iránti követelésének kielégítése végett Mihájásza Petru lui János hagyatéka végrehajtást szenvedőnek a dévai kir. trvszek (puji kir. járásbiróság) területéhez tartozó tilymaczesdparosényi községi 182. sz tkvben A+1—6 rendsz ingatlanokból jutalékát rendszámoként az egyidejűleg kibocsátott árverési feltételekben részletezett összesen 380 frt kikiáltási árban az 1896. évi június hó 23 napján d. a. 10 órakor tilymaczesdparosényi községének elöljárója házánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek esetleg a kikiáltási áron alul is el tojja adatni.

Arverelni szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlanok kikiáltási árának 10%—át készpénzben vagy óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak előzetes bírói letétbe helyezését tanúsító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. — Végrehajtató követelése erejéig készpénz nélkül árverelhet. —

Vevő köteles a vételár fele részét az árverés jogerőre emelkedése napjától számított 30 nap alatt, a másik fele részét ugyanazon naptól számított 60 nap alatt az árverés napjától járó 6% kamataival, szabályszerű letéti kérvény mellett a hátszegi kir. adóhivatal mint bírói letéti pénztárnál lefizetni; — a bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. —

Hátszeg, 1895. évi október hó 3-án.

A kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Szavü Mozes,
kir. alj. bíró.

Un învățacel

96 (370) de prăvălie 1—4

se primește numai decât în prăvălia de **manufactură** a subscrisului negustor în Orăștie.

Întrucât se poate, pe lângă limba română, se recere cunoștința limbilor germană și maghiară.

Doritorul a fi primit, să fie în vârstă de cel puțin 14 ani.

Ion Lăzăroiu,
negustor român.

PRĂVĂLIA ROMÂNĂ

a lui

IOAN I. VULCU

(Piața-mare) — în Orăștie — (Piața-mare)

Se atrage deosebita luare aminte a onoratului public din Orăștie și jur, asupra prăvăliei noue a lui *Ioan I. Vulcu*, negustor român, bogat provăzută cu tot felul de mărfuri de **băcănie** și **ferărie**. Și anume: Mărfuri de

BĂCĂNIE:

Făină de toți numerii; zahar, orz, urez, și tot felul de articli trebuincioși pentru hrană. Prețuri moderate Mărfă totdeauna proaspătă și bună.

Ear' îndeosebi țeranilor se atrage luarea aminte asupra feluritelor soiuri de

FERĂRIE

de tot ce le lipsește pentru lucru și economie acasă și la câmp. Și anume:

Feruri de plug, sape, arșauă, și altele, de cele mai noue și practice.	Fireze, mai late și mai înguste, săcuri, topoare, și alte unelte pentru lemniar.
Coase din Styria, sistem nou și bun! Se dau pe garanție! Dacă nu corespond, se primesc înapoi ori se schimbă. Tot aci se pot căpeta cute pentru ascuțit, de cele mai bune.	Oțel și fer, drugi de fer și pante, etc și tot felul de articli și unelte trebuincioase la economie, acasă și în câmp!
Lanțuri de tot felul, de fer și drot	Vase emailate și de fer, căldări, frigări etc.
Caie de drot, pentru șindilă, potcoave, și altele.	Lampe, mari și mici, lumini, petroleu, etc.

Negustorilor în mic de prin comune, li-se dau mărfurile trebuincioase în condiții foarte ușoare și cu prețuri de tot moderate!

PRIMA FLORĂRIE ÎN ORĂȘTIE

FLORI.

Am onoare a aduce la cunoștința stimaților amatori de flori, că subscrisul am deschis în Orăștie (Piața mare Nr. 1.) un stabiliment permanent de flori, și sunt în poziție să servesc în ori-ce vreme cu **ori-și-ce fel de flori** proaspete.

Fac totodată cunoscut, că primesc și efectuesc *îndată* comande de **buchete de nuntă, buchete de pept, buchete-mackart, cununi pentru morminte** etc., cu cele mai moderate prețuri.

Doritorilor de-a cultiva înșiși **trandafiri**, li-se împărtășește spre binevoitoare luare aminte, că le pot servi cu **trunchiuri cu rădăcini ce pot fi sădiți îndată**, altoiți și cultivați, etc.

Cu stimă

H. M. Hedwig

88 (372)

florar.

4—26

BUCHETE DE NUNTĂ

Sacii se primesc înderăpt numai în stare bună!

Prima moară de aburi în Orăștie

a lui

Rudolf Kaess.

63 (373)

29—48

Recomandă onoratului public și cu deosebire **comercianților din provincie**, spre vânzare:

Făină de pâne și aluaturi

în totdeauna **proaspetă, excelentă și ieftină**, în saci, și produsă exclusiv din grân de Tisa, cu prețurile mai jos indicate:

0	1	2	3	4	5	6	7	7B	8
9.30	8.85	8.40	7.95	7.65	7.35	6.98	5.88	5.25	4.76

75 Kilo

70 Kilo

Sacii se rescumpără cu 20 cr.

LIBRĂRIA

lui

F. Schäser în Orăștie (Szászváros)

F. Schäser recomandă on. public librăria sa bogat provăzută cu tot felul de cărți, anume cu: toate cărțile de învățământ, atât pentru școalele populare cât și pentru gimnaziu, precum și tot felul de **recuizite** de școală: caiete și unelte de desemn, condeiuri, tăblițe, hârtie, ș. a.

Ear' îndeosebi **publicului român** recomandă frumoasele **întreprinderi literare** ce apar la București și Craiova în România, și anume:

„**Biblioteca pentru toți**“ sub conducerea d-lui **Dumitru Stăncescu**, editura d-lui Carol Müller în București. Apar în fiecare lună 2—3 volume frumoase ca înfățișare și neprețuit de bune ca cuprins! Au apărut din ca până acum **56** numeri. A să vedea cari sunt, la »Bibliografie«. Fiecare număr costă **numai 16 cr.**

Asemenea recomandă onoratului public iubitor de literatură publicația numită: „**Biblioteca de popularizare**“ ce apare în Craiova. Director I. Hussar, editor Ralian și Ignat Samitca. A publicat până acum 18 volume (vezi »Revista Orăștiei« nr. 16 a. c. la »Bibliografie«). Fiecare volum costă **numai 16 cr.**

Iubitorilor de romane le va face negreșit o plăcere recomandându-le: „**Biblioteca romanelor celebre**“ ce a început să apară tot în Craiova la R. și I. Samitca. Tot la 2 luni un roman, de peste 300 pagini, frumos și bun, cu **numai 75 cr.** volumul.

În urmă recomandă onoratului public cea mai nouă publicațiune, numită: „**Biblioteca nouă**“ din Craiova, edată de G. Sfetea. Publică volume de câte 40—50 pagini, de cuprins ales și bun, cu **numai 8 cr.** fiecare volum.

Despre tot ce a apărut nou în aceste folositoare publicații, »Revista« vestește pe cetitori la rubrica »Bibliografie« ori »Cărți noue«. Totul se poate procura dela librăria mea în Orăștie. La comande prin postă, trebuie adaus, peste preț, un timbru de 3—5 cruceri pentru porto.

La cumpărări mai mar de hârtie și tipărituri se dă rabat însemnat